

A belügyminiszter

1994-ben lezáródott a modernkori magyar történelem egyik legravaszabb politikai manőver-sorozata: az egypártrendszer nomenklatúrája átmentette hatalmát, szocializmusból kapitalizmust teremtett, és a többpártrendszer dekorációjával megerősítette nemzetközi helyzetét.

1994-ben új arcok, új nevek tűntek elő a politikacsinalás varázscilinderéből. Amikor 1989 őszén hallottuk a híradást az iratmegsemmisítésekről, a BM-ből és a pártközpontokból teherautószám elfuvarozott dokumentumokról, akkor kevesen gondolták, hogy a Nagy Manipulátorok épp akkor készítették elő a kompromittáló iratok eltüntetésével a tisztára mosdatott új vezetés névteserát...

Az új arc, egy-egy új név, az üstökös-ként feltűnő új politikusi mindig megzavarja a közvéleményt. Egy Horn Gyula, egy Pozsgay Imre, vagy egy Pető Iván "**szerecsenmosdatását**" még a valóban szuper-professionista kozmopolita-liberális honi sajtó sem tudja igazából megoldani: az életrajzon lévő folt csak folt marad.... De az elmúlt négy év csódkormányára hitelétvesztett politikusait sem lehet még a legrafináltabb módon sem többé népszerűvé tenni. Egy Boross Pétert, egy Balsai Istvánt, Kónya Imrét, vagy egy Surján Lászlót egy egész nemzet gyűlölt meg - **kibérelten hosszú időkre...**

Az új arcoknak, az új neveknél, az új politikai egyeniségeknek vitathatatlanul nagy a varázsa. Amikor erősen kikezdték Pető Iván szülei ávos múltja miatt (**apja az ÁVO egyik megalapítója, anyja ugyanott személyzetis!**), az SZDSZ a párt-

vezérét nem áldozta fel, de gyorsan előkerítették és favorizálni kezdték egy nem zsidó kinézésű szabaddemokrata politikust, aki kerek arcával, nagy fejével, vaskos bajuszával, testességével és lassú, körülményes beszédével telitalálatnak bizonyult. Kuncze Gábor megtestesíti a sűrű közép-szert, az esélyek emberét, a nagy átlag szerencsés kiválasztottját.

Kuncze Gábor tehát a köztudatban valahonnan a hátsó sorból került a politika élvonalába, és 1994 januárjától példátlan méretű és felettebb sikeres sajtókampánnyal az SZDSZ hatalmi méltósága lett, a választások után pedig Belügyminiszter, és ténylegesen az ex-kommunista Horn Gyula helyettese...

Furcsa ez a karrier, hiszen Kuncze Gábor nem volt szamizdatos, nem tartozott a **BESZÉLŐ** nevű kiadvány szűk baráti köréhez, 1988-ban nem járt a Jurtában, hiányzott a tüntetésekről, mégis: **jött, látott és győzött...!**

Mivel véletlenek nincsenek (a mai magyar, igencsak alvilági hatalmi pókerjátékban semmi esetre sem), ezért naivitás azt hinni, hogy a nemzetközi zsidóság magyarországi szabadcsapata, az SZDSZ csak úgy az ismeretlenségből maga fölé emel egy marionett-alakot...

Kuncze Gábor nem az a veszélytelen, jovialis alak, mint akinek beállítja magát. Mivel **a mai hatalom minden tagját a titkosszolgálat házatájáról kell eredeztetni**, és mivel Kuncze Gábor nem a **Pető-Haraszti-Magyar Bálint-Demcsky-Rajk-féle BESZÉLŐ**-klikk tagja, de nem is a **Göncz-Vásárhelyi-Dornbach-Mécs** vonal képviselője...

selője, és nem tartozik a **Konrad-Eörsi-Bethlen** garnitúrához sem, és mégis ma ő a **BELÜGYMINISZTER**, ezért meg kell találni a Kuncze-titok nyitját: a **KGB-t!**

1988/89-ben a hatalomváltás legfontosabb háttérembereivé a Moszkva által ezerszázalékig megbízható III/III-as ügynök-káderek kerültek, akik a garanciát jelentették a KGB számára, hogy Magyarországon a többszempártrendszer meghírdetésével nem kerekedhetnek felül a nemzeti erők, nem kerülhet hatalomba a nemzeti emigráció, azaz Magyarország nem szakad ki a szovjet érdekszférából...

Dr. Boross Péterre azért volt szüksége Antall Józsefnek, mert 1989-ig **Boross volt a KGB magyarországi összekötője**. Alig négy éve még az az információ is nyilvánosságot kapott a magyar sajtóban, hogy 1989 őszéig minden hónapban egy magasrangú KGB-s tiszt érkezett pár napra Budapestre, aki a Belügyminisztériumban saját irodával rendelkezett... **Az a tény, hogy Antall megbízásából Boross Péter felügyelte a titkosszolgálatot, majd Belügyminiszterré lett, és most újra a Nemzetbiztonsági Hivatal tényleges vezetője bizonyítja a kommunista hatalomátmenésben kijelölt kiemelkedően fontos szerepét.** A Belügyminiszteri posztot nem adják oda holmi ismeretlen sikembereknek...!

Kuncze Gábor szigetszentmiklósi lakos és vállalkozó a ferihegyi repülőtér szovjet fennhatóságú és irányítású katonai részlegének volt - magyar részről - a főnöke. A titkosított program során napi rendszerességgel 52 szovjet katonai repülőgép szállt le Ferihegyen. Kuncze Gábor otthonosan mozgott a szigorúan őrzött, és még a repülőtéri személyzet által is megközelíthetetlen - a KGB kezében lévő területen, és a teherszállító repülőgépek terheivel csak ő üzemeltethetett...

Kuncze, az egykori KGB-ügynök - a kozmopolita-liberális párt élére emelve - behozta az SZDSZ-t a Hatalomba! Miként az MDF-et 1990-ben Antall József! Pető Ivánék jól számítottak: a személyi garanciával ledőlt a bizalmatlanság fala közöttük és az ex-marxisták között.

Kuncze személye garancia arra is, hogy az SZDSZ kikerülje azokat a hasadásokat, amelyek az MDF nemzeti elkötelezettségű tagságát szembefordították a vezetéssel. Az SZDSZ-el ez nem fordulhat elő, mivel az SZDSZ vezetése egy zárt, baráti klikk. Oda, közéjük senki be nem kerülhet...

Kuncze Gáboron keresztül tehát létrejött a nemzetközi tőke kézfogása a Magyarország sorsát eldöntő KGB-vel.

1945 - Magyar családhoz egy szovjet tisztet szállásolnak be. Másnap a házmester hoz egy írást, amit a tisztnek is, a családnak is alá kell írni. Az orosz nagy pontossággal odarajzol három keresztet, majd elébük tesz egy kisebbet. A házigazda nézi a különös aláírást, végül megkérdezi:

- Mit jelent ez a három kereszt, tovaris?
- Ez a nevem - feleli a tiszt.
- Ahá, most már értem...De vajon mit jelent ez a kisebb kereszt, itt előtte?
- Azt, hogy doktor!...